

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

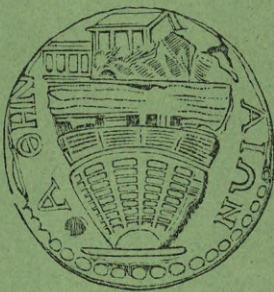
ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΤΕΥΧΟΣ Ε'. ΜΑΙΟΥ.

τιμή έναυσια τῆς ἐφημερίδος ἐκ δώδεκα
τευχῶν προκαταβλητέα δραχμαὶ 20.
τοῖς ἐταίροις δὲ τῆς ἀρχαιολ. ἐταιρίας 12.
μοναδικὰ τεύχη δὲν ἐκποιῶνται.

πᾶσα σχέσις ἀφορῶσα τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐ-
φημερίδα, εἴτε προφορικῆ εἴτε ἐγγραφῶς, γίνε-
ται διὰ τοῦ ἐκδότου Ἀθ. Σ. Ρουσοπούλου
τακτικῶς καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

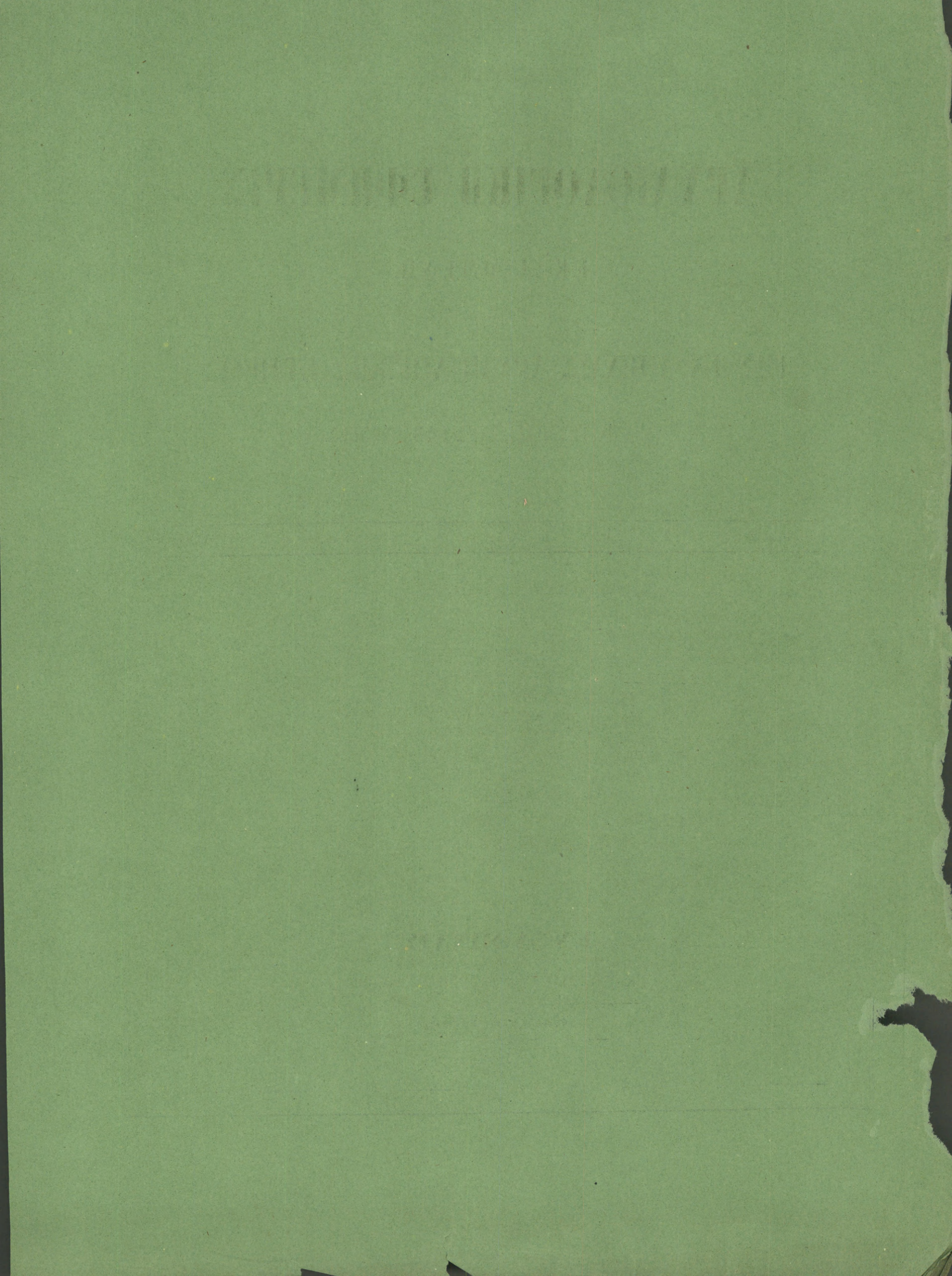
«καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίχεται».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ἐξεδόθη τῇ 5 Ἰουνίου.

1862.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ,

ἐγκριθείς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1862 βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία, ἡ συστάσα τῷ 1837 ἔτει, συνελθοῦσα εἰς γενικὴν συνέλευσιν, μεταρρυθμίζει τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἑταιρεία, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, σκοπὸν ἔχει νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνέυρεσιν, συλλογὴν, συντήρησιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἰδίως τῶν Ἑλληνικῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς δημοσίευσιν ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ συνιστῶντες τὴν ἑταιρίαν διαστέλλονται εἰς ἑταίρους τακτικοῦς, ἀντεπιστέλλοντας καὶ ἐπιτιμίους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐπιτιμίων εἶναι ἄβριστος.

Οἱ τακτικοὶ ἀναδέχονται νὰ συντελῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας δι' ἐτησίας χρηματικῆς συνεισφορᾶς, ἧς ὁ ἐλάχιστος ὄρος εἶναι δραχ. 15. διὰ δὲ τὸ δίπλωμα προσφέρει ἕκαστος εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐφ' ἅπαξ ὅ,τι προαιρεῖται.

Ἀντεπιστέλλοντες γίνονται οἱ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ζῶντες ἀλλογενεῖς, συντελοῦντες μόνον ἐπιστημονικῶς, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται εἰς 60.

Ἐπιτίμιοι δὲ οἱ διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν δυνάμενοι νὰ προστατεύωσι καὶ προάγωσι τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἑταιρεία ὀνομάζει καὶ ἐπιτιμίους προέδρους μέχρι πέντε, ὡσαύτως καὶ ἀντιπροέδρους μέχρι πέντε, ἐκλεγμένους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 4. Οὐ μόνον χρηματικᾶς συνεισφορᾶς δέχεται εὐγνωμόνως ἡ ἑταιρεία, ἀλλὰ καὶ ἄλλας συνισταμένας εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητα παντὸς εἶδους.

Ἄρθρ. 5. Πᾶσα χρηματικὴ ὁσὶς λόγῳ κεφαλαίου γινομένη εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐναποτίθεται οὐχὶ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς, ἀλλ' εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ μέχρις οὗ συμπληρῶται ἡ ποσότης μιᾶς μετοχῆς ἐκάστοτε.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐπὶ ἑν ἐλοκλήρον ἔτος μὴ ἀποτίσας τὴν συνδρομὴν τοῦ προσκαλεῖται δις κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τοῦ γραμματέως κατὰ διάλειψιν τριῶν μηνῶν, καὶ ἂν ἀδιαφορήσῃ μέχρι συμπληρώσεως διετίας, λογίζεται παρητημένος, καὶ σημειοῦται ὡς τοιοῦτος ἐν τῷ μητρώῳ ἀνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως. ὁ δὲ γραμματεὺς εἰς τὴν προσεχῆ τοῦ συμβουλίου συνεδρίασιν διαδηλοῖ ἀπλῶς τὴν γενομένην σημείωσιν. Ἐξαιροῦνται οἱ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν τακτικῶς πληρώσαντες τὴν συνδρομὴν των, ὡς καὶ οἱ ἅπαξ προσενεγκόντες ὑπὲρ τὰς χιλίας δραχμάς, θεωρούμενοι ὡς διηνεκεῖς ἑταῖροι.

Ἄρθρ. 7. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἐννεαμελές, συνιστάμενον ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἑνὸς γραμματέως, ἑνὸς ταμίου καὶ πέντε συμβούλων, ἐκλεγμένων ἐν γενικῇ τῶν ἑταίρων συνέλευσει κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 8. Τὸ συμβούλιον βουλευέται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἑταιρίας, παραδέχεται νέους ἑταίρους κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, καὶ ὀρίζει πᾶσαν δαπάνην.

Ἐπι δὲ συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων, προτείνει εἰς αὐτὸ γνώμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς βύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφὰς, ἀγοράζει παντὸς εἶδους ἀρχαῖα εἰς πλουτισμὸν τοῦ μουσείου τῆς ἑταιρίας, χορηγεῖ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ὄντινα ἐγκρίνη χάριν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν ἀλλοδαπήν.

Φροντίζει περί τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἀρχαιοτήτων ἐξετάσεως. τὴν ὁποίαν ἀναθέτει εἰς ἀρμόδια πρόσωπα ἔτι δὲ φροντίζει περί δημοσιεύσεως ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, περιγραφῶν καὶ ἐξηγήσεων παντὸς εἴδους μνημείων καὶ καθόλου ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, κατὰ τὰ ἰδίως περί τούτου ὀριζόμενα.

Συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου δις τοῦ μηνός, καὶ ὁσάκις παρὰ δύο συμβούλων ζητηθῆ τούτο. Σκέπτεται δὲ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περί τῶν ἀνωτέρω, τὴν ἐνέργειαν τοῦ κανονισμοῦ ἀποθλοπόντων, καὶ ὑπογράφει τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 9 Ὁ μὲν πρόεδρος συγκαλεῖ τοὺς συμβούλους εἰς συνεδριάσεις, ὡς καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς γενικὰς συνελεύσεις, διευθύνει τὰς συζητήσεις, ὑπογράφει τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων καὶ συνελεύσεων, καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐταιρίας.

Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον κωλυόμενον.

Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἐταιρίας, καὶ συνυπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑπογραφόμενα ἔγγραφα, συντάσσει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας, τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἐγκρίθῃ πρῶτον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἀπαγγέλλει εἰς τὴν ἀ. τῶν δύο ἐνιαυσίων συνελεύσεων Προσέτι ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας, μέχρις οὗ ἡ αὐξήσις τοῦ μουσείου ἀπαιτήσῃ τὴν διάρρησιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων εἰς πλειότερας μίρας, ὅτε τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διχρόρων μαιρῶν εἰς διάφορα μέλη.

Ὁ ταμίης κρατεῖ τοὺς λογαριασμοὺς, φροντίζει περί πάσης εἰσπράξεως καὶ ἐγκαίρου εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν καταθέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου εἰς τούτο ὀριζομένων ποσῶν, πληροῦναι ἐπὶ ἐντάλματι ὑπογεγραμμένῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως πᾶσαν ποσότητα, ὑπογράφει τὰ τῆς παραλαβῆς χρημάτων διπλότυπα, καὶ εἰς τὴν ἀ γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἐταιρίας ἐκθέτει τὸν ἀπολογισμὸν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν, καὶ παραδίδει εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ ἔγγραφων.

Ἄρθρ. 10 Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκάστοτε παρόντες ἑταῖροι προσκαλούμενοι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς ἕκαστος δι' ἰδιαίτερου προσκλητηρίου συνέρχονται εἰς γενικὴν συνέλευσιν δις τοῦ ἔτους. καὶ πρῶτον μὲν περί τὰ τέλη τοῦ Μαιου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἵνα λαμβάνωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισθέντων τὰ τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἀρχαιολογικὸν ἔτος, ἀκούοντες τὰς πρὸς τούτο ἐκθέσεις τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου, ἐκλέγωσι δὲ τριμελῆ πρὸς ἐξέλεγεῖν τῶν λογαριασμῶν τῆς ἐταιρίας ἐπιτροπήν.

Δεύτερον δὲ τὴν ἐπομένην Κυριακῇ, ἵνα ἀκούωσι τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐκλέγωσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις διαμενόντων ἑταίρων τὸ νέον συμβούλιον, ἐν ᾧ θέλουσι μένει πάντως τρεῖς ἐκ τῶν συνιστώμενων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Συμβούλιον.

Ἀμφότεραι αὗται αἱ συνελεύσεις, λογίζονται πλήρεις, ὅσοι καὶ ἂν συνέλθωσιν ἐκ τῶν ἑταίρων, προσιχόντως προσκληθέντων.

Ἡ δὲ ἐκλογή τῶν συμβούλων γίνεται διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ψηφηφορουμένων πρῶτον τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου, γραμματέως καὶ ταμίου, δεύτερον δὲ τῶν λοιπῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν.

Ἀποφασίζει δὲ ἡ σχετικὴ πλειονοψηφία.

Ἐκτὸς τῶν βηθειῶν συνελεύσεων, συγκαλοῦνται προσέτι οἱ ἑταῖροι καὶ ἐκτάκτως εἰς ἀκρόασιν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, ἢ ὁσάκις ἄλλη τις χρεῖα τῆς ἐταιρίας καλέσῃ τούτο.

Ἄρθρ. 11. Τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως· διὰ δὲ τὰς γραφικὰς ἐργασίας προσλαμβάνεται ἐπὶ μισθῷ εἰς ἢ ἐν ἀνάγκῃ δύο βοηθοὶ, ὑποχρεούμενοι νὰ τελῶσι καὶ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς ἐταιρίας ἔργα τινὰ, ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου· διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας λαμβάνεται εἰς κλητῆρ, ἔμμισθος καὶ οὗτος.

Ἄρθρ. 12. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλουσι ἐκδίδεσθαι αἱ ἐκθέσεις, περί ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ μετὰ καταλόγου τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἑταίρων, καὶ διανέμεσθαι εἰς πάντας τοὺς ἑταίρους δωρεάν.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ἀνευρισκόμενα ἢ ἀγροαζόμενα ἢ ὁπωςδήποτε ἀποκτώμενα ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἀρχαῖα εἶναι κτῆμα τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Ἑλλάδος μουσείου· μέχρι δὲ τῆς ἀνεγέρσεως δημοσίας ἐπὶ τούτῳ οἰκοδομῆς θέλουσι διατηρεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐταιρίας αὐτῆς ἐν χώρῳ τινὶ προσήκοντι καὶ καταγράφεσθαι ὑπὸ τοῦ γραμματέως εἰς

καταλόγους. Πάντοτε δὲ θέλουσιν εἶναι προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς φιλαρχαίους, οἵτινες δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἀντιγράψωσιν αὐτὰ καὶ ἀπεικονίζωσι καὶ ἐκδίδωσι, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἰδίως περὶ τούτου κανονισθησόμενα· οὐδὲν δὲ προτεραιότητος δικαίωμα διατηρεῖ ἑαυτῇ ἡ ἔταιρία.

Ἄρθρ. 14. Πρὸς καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων, εἴτε ὄλικῶν, εἴτε ἐπιστημονικῶν, τὸ συμβούλιον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, α. τὸ τῶν ἐπιγραφῶν, β' τὸ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, καὶ γ' τὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἔταιρία ἔχει σφραγίδα μετ' ἐμβλήματος τοῦ Διονυσιακοῦ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν θεάτρου καὶ ἐπιγραφῆς « ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ ἔταιρία, αὐλζ.

Ἄρθρ. ἀκροτελεύτιον. Ἀφοῦ ὁ παρῶν ὄργανισμός ἐγκριθῆ παρὰ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, οἱ ἑταῖροι θέλουσιν συγκαλεσθῆ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἵνα προβῶσιν εἰς νέας ἀρχαιρεσίας.

18

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΤΕΥΧΟΣ Ε'.

ΜΑΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ.—ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου, ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

ἀριθ. 107.

(ὄρα πίνακα ΙΕ'.)

εὐρέθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1861 ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἄγιον Δημήτριον τὸν Κατηφόρην ἀνασκαφαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, νῦν δὲ κείται ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων ἐκεῖθεν αὐτοῦ συγκομισθεισῶν ἐπιγραφῶν. ἡ παροῦσα ἐπιγραφή ἴνε μία ἐκ τῶν πολλῶν εἰσέτι ἀνεκδότων τῆς ἀποθήκης ταύτης. γέγραπται δὲ ἐπὶ λίθου λευκοῦ πεντελήσιου, μεταποιηθέντος ἐκ κινοκράνου εἰς σχῆμα ἀσπίδος. πρὸ ταύτης δὲ τῆς μεταβίβασθαι καὶ ἄλλας, ὡς δηλοῦσι τὰ ἐπὶ τῶν πλευρῶν Α καὶ Γ γράμματα. ταῦτα δὲ φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰν χωροῦντα, διότι ὁ πίναξ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κυρίου Ι. Γ. Παπαδάκη κατὰ γεωμετρικὴν προβολήν. ἡ ἐπὶ τοῦ σχήματος Α διὰ στυμῶν δηλωθεῖσα κυρτὴ γραμμὴ, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τὸ σχῆμα Γ δηλοῦσι τὴν κυρτότητα τῆς ἀσπίδος, ἐφ' ἧς ἀνεγράφη ἡ ἐν τῷ σχήματι Β ἐπιγραφή. ἡ ἀπεικόνισις καὶ τοῦ ὄλου καὶ τῶν μερῶν ἐγένετο μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας καὶ ἀναλογίας καὶ ἡ ξυλογράφησις δὲ τοῦ πίνακος ὑπὸ τοῦ ἐπιμελοῦς τεχνίτου Μιχαὴλ Ἀναστασίου ἐπέτυχε θανμασίως, πλὴν ἐν στίχῳ 25 τῆς πρώτης στήλης ὅπου τὸ γλύφανον διέκοψε τὴν ἄνω κεραίαν τοῦ Π. καὶ ἐν στ. 96, ὅπου τὸ δεῦτερον γράμμα, τὸ Ρ, ἐτέθη παρὰ πολλὴ πλησίον τοῦ Η, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ χῆται μεταξὺ τοῦ Η καὶ τοῦ Α ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου λίθου ἴνε 0,76, τὸ ὕψος αὐτῆς ἢ πάχος 0,13, ἡ δὲ κυρτότης τῆς ἀσπίδος 0,07, τὸ δὲ τῆς ἀμπυκος αὐτῆς ὕψος 0,005.

ἐν τῇ ἐπομένῃ ἐνταῦθα διὰ μικρῶν χαρακτῆρων ἐκδίδοι ἐγένετο ἡ ἀπαρίθμησις τῶν στίχων καὶ τῶν τριῶν στηλῶν τῆς ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐπιγραφῆς Β μετὰ τῶν ὑποκάτω παρὰ τὸν κύκλον τῆς ἀσπίδος ἐνθεν καὶ ἔνθεν δύο ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν ἐν συνεχείᾳ διὰ τὴν εὐκολίαν εἰς τὰς παραπομπάς. τὸ μεταξὺ δὲ τούτων διεξεσμένον μέρος τῆς ἀσπίδος ὑποδηλοῦντι ἐστὶν ἡ ἀσπίς αὐτοῦ ὀρθῆ στήθεϊσί ποιν. ἐν στίχῳ 54 τὸ κ τοῦ ΔΟΥΛΠΙΚ λησμονηθὲν, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ λιθοξόου, ἐνετέθη ἔπειτα ἄνω τοῦ Ι μικρότερον πολλὴ τῶν ἀδελφῶν του, ἵνα χωρέσῃ. ἐν στίχῳ 104 ἀπέξυσεν ὁ λιθοξόος τὸ ἐν ἀρχῇ Ν, ἐννοήσας ὅτι Δάφνος ἦν ὁ ἐγγραφόμενος καὶ οὐχὶ Δάφνων, ἀλλ' ἐλησμονήσεν τὸ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ (στ. 103), ὡς καὶ ἐν τῇ εὐθὺς πρὸς αὐτῆς ὁδοτικῇ ὕβοτάκτῃ καὶ ἐν στ. 108, 109, 110 καὶ ἐν ἀρχῇ στ. 1. ἐν στ. 107 ἐξ ἀρχῆς ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ λίθου τόσα γράμματα, ὅσα φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος καὶ μικρότερα τῶν ἐπομένων. ἐν στίχῳ 87 συνημμένα ἐγράφησαν τὰ στοιχεῖα Μ καὶ Ν, ὡς καὶ ἐν στίχῳ 95 τὰ Μ καὶ Η, καὶ ἐν στίχ. 75 καὶ 99 τὰ Ν καὶ Η καὶ ἐν στίχ. 31 τὸ Ο καὶ Υ. κεραῖαι ἐπὶ τῶν συντετμημένων λέξεων δὲν ἐτέθησαν πανταχοῦ, ἀλλὰ μόνον, ὅπου καὶ ἐν τῷ πίνακι εὐρίσκονται. τὸ μεταξὺ τοῦ 51 καὶ 52 στίχου κενὸν εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτω, καὶ καθόλου εἰπεῖν, πᾶσα ἰδιοτροπία ἐδόθη εἰς τὸ ἀπέικασμα τῆς ἐπιγραφῆς ἀκριβῶς.

ΕΝ ΑΡΧΟΝΤΙ ΣΥΛΛΑ
ΑΡΧΙΑΔΜΟΥ ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝ-
ΤΟΣ ΕΦΗΒΟΙ

- ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ·
5 Διονύσιος 'Ονάσου 'Αγρυ.
Κάρπος Κάρπου Λαμπ.
'Επίκτητος 'Αφροδισίου.
Εισίδωρος 'Αφροδισίου.
Ζώσιμος 'Αντιόχου.
- 10 ΑΙΓΕΙΔΟΣ.
Ζώσιμος Γοργίου Διομ.
Ελπίνικος 'Αρτέμωνος Φι.
Κλ. Νείκων.
Κλ. 'Ασκληπιάδης.
- 15 Βερυλλανός Σωστράτου.
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ.
Φλ. Φωκίων Παιαν.
Φίλιππος Φιλίππου Κυδα.
Κλ. Γαλάκτιος.
- 20 'Επαφρόδειτος 'Επαφροδείτου.
'Αγάθων Νικίου.
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ.
Αἰλ. Θεμιστοκλῆς Χολλ.
Αἰλ. 'Αλκίδαμος Χολλ.
25 'Επίκτητος 'Επικτήτου ἐξ Οὔ.
'Εγ. Φρόντων.
Πρῶτος Πρώτου Εἰπυ.
Πωλλίων 'Οκταίου Εἰπυ.
Λεωνίδης 'Ηρώδου Χολ.
- 30 Εὔδοδος Εὔδου.
'Αγαθήμερος Διονυσοδώρου.
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ.
'Ασκληπιάδης 'Ηρακλείδου Βε.
- Φλ. Κλειτιανός Φλ.
35 'Αθηναγόρας 'Αττικοῦ Φλ.
'Αφροδισίος 'Αφροδισίου Φλ.
Λόγγος 'Ερμείου.
Θεμιστοκλῆς Γραφίου.
Συμφέρων Καλλιστράτου.
- 40 ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ.
Εὔφημος Εὔφημος Σφήττιος.
Γράφικος Χάρητος Κεφα.
Λήναιος Εἰθυδόμου.
Κόσμος 'Αγαπητοῦ.
- 45 ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ.
Κλ. 'Ακυλείνος Βησαι.
'Επιτέρπης Ζωσίμου Βησαι.
Φίλητος Ζωσίμου Βησαι.
Νεικίας Νεικείου.
- 50 Φίλητος Εὐτάκτου.
Νούμμιος Βάλης.
- ΟΙΝΙΔΟΣ.
Σουλπικ. Μακάρους 'Αχαρ.
Σουλπικ. 'Επίμαχος 'Αχαρ.
55 Μαντίας Μαντίβ Φυλάσιος.
Δημήτριος Κριτοδόλου Φυλ.
Βάχχιος Βαχχίου 'Αχαρ.
Διονύσιος 'Επαφροδείτου 'Αχαρ.
Διονύσιος Διονυσίου.
- 60 Μάρκος Μάρκου.
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ.
Εἰρήναιος Πωλλίωνος 'Αγν.
Σωτήριχος Σωτηρήχου Σουνιε.
Τύχικος Μενάνδρου.
- 65 Νικόστρατος Μενεστράτου.
Μέλισσος Εὐτόχου.
- Εὔδοδος Εὔδου.
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ.
'Υλλος 'Υλλου Αἰζωνεύς.
70 'Ασκληπιάδης Χρήστου Μελ.
Ζώσιμος Φιλιστίδου 'Αλαι.
Πίστος Πολυνίκου.
Πραιτώριος Νικοκλῆς.
Εἰθυχίδης Σπόρου.
- 75 Διονυσοδώρος 'Ονησίμου.
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ.
'Αγαθοκλῆς 'Αζημιεύς.
'Αχαρνος 'Αζηνι.
'Οστίλιος Μάξιμος Πειραι.
- 80 'Ολύμπικος Σωσιγένους Πει.
Οὔεντίδιος Εἰσιών.
Εὔπορος Εἰσιδώρου.
Ζώπυρος Εἰσιδότου.
Φρόντων Δαιδάλου.
- 85 ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ.
Εἰθυχίδης Ζωσίμου Μαρα.
Θεογένης Διονυσοδώρου 'Ραμν.
Σωκράτης Μαρα.
'Ηρακλείδης 'Ηρακλείδου.
- 90 'Απολλώνιος Ληναί.
Θάλλος Διονυσοδώρου.
ΑΝΤΟΧΙΑΔΟΣ.
'Αγνος 'Επιγόνου Παλ.
Ζώσιμος Ζωσίμου 'Αναφλ.
95 Εὔδοδος 'Ασκληπιά. Παλ.
'Ηρακλέων Δημητρί. 'Αναφλ.
Δημοχάρης Δημοχάρους 'Αναφλ.
Δημοσθένης Δάρν.
Σεραπίων 'Ονησί.
- 100 'Αγαθάγγελος 'Αθη.
- 101 πρώτη
τάξεως ὑπο-
τάκτη Δάφνω
'Ελπιδηφόρου
105 καὶ νεικήσαντι
Φιλαδέλφεια.
- 107 τη Χ
τῷ 'Ηρα-
κλεῖ Κω-
110 πωνίω
φιλέρωτι.

βραχεῖαι σημειώσεις εἰς τὴν προκειμένην ἐπιγραφὴν.

ἡ φράσις «ἐν Ἀρχοντι Σύλλα» ἐν στίχῳ 1 πρῶτον ἐνταῦθα εὐρέθη, ὅσον ἔγωγε γνωρίζω. τὸ ὄνομα ἔμως τοῦ ἀρχοντος τούτου ἦν γνωστὸν, εἰ καὶ ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις κατετάσσετο, ὡς καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πίναξι τῶν μέχρι τῆ 1860 γνωσθέντων ἀρχόντων (*). ὅτι δὲ δὲν ἔνε οὗτος ὁ ἀρχων ὁ περίφημος Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας δηλοῦσι οἱ ἐν στίχῳ 106 μνημονευόμενοι ἀγῶνες Φιλαδέλφεια, συσταθέντες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ Βοέχχου (ἐν C. I. Gr. ἀρ. 245 τόμῳ Α' σελ. 359, b,) ἐν τοῖς χρόνοις Σεπτημίου Σεβήρου πρὸς τιμὴν τῶν υἱῶν του, τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Γέτα, τῶν φιλαδέλφων δῆθεν. ἐὰν οὖν τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ἐπιγραφῆς τὸ φέρων τὴν λέξιν Φιλαδέλφεια θεωρηθῆ σύγχρονον τῇ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος ἐπιγραφῇ τῇ γενομένη ἐν Ἀρχοντι Σύλλα (καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος, δι' ὃν νὰ θεωρηθῆ ὑστερώτερον) ὁ ἀρχων οὗτος, ὁ Σύλλας, πρέπει νὰ ζητηθῆ ἐν τοῖς χρόνοις οἷοι ὁ Σεβήρος ἐχρημάτισεν αὐτοκράτωρ, ἦτοι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 193-211 μ. Χρ. ἢ ὄλυμπ. 243—247, ὅπου μόνον εἰς ἀρχῶν εὐρίσκειται νῦν ἐν τῷ καταλόγῳ, ἦτοι ὁ Φλ. Διογένης Μαραθῶνιος ἐν ὄλυμπ. 244, β'. ἐνῷ ὁ περίφημος Σύλλας ἐκυρίευσεν τὰς Ἀθήνας τὸ 86 π. Χ. καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δύο ἔτη. ἔπειτα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλῶν ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ἡ Ἀδριανὴ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς μετ' Ἀδριανὸν καίσαρα χρόνους (117—138 μ. Χ.) ὥστε οὐδεμία ἀμφιβολία μένει περὶ τῶν χρόνων τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχοντος Σύλλου, ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ β' αἰῶνος μ. Χ. ἢ ἐν ἀρχῇ τοῦ γ' ἐγένετο. ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς ἀκριβεστέρους ἢ εὐρεσις τοῦ ἔτους. ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα χάριν τῶν ἀπειροτέρων καὶ φιλομαθῶν Ἑλλήνων ἔγραψα, δι' οὓς καὶ τὰ ἐξῆς προσέθηκα. ἐπεὶ πρὸς γε τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης ἐφημερίδος μόνον ἀκριβὲς ἀπείκασμα καὶ κείμενον μετὰ τῆς περιγραφῆς τοῦ λίθου ἔρχεται.

εἶχα δὲ ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς ἐξῆς σημειώσεις τὸ βιβλίον τοῦ Franz, ἢ, ὡς παρ' ἡμῖν γνωρίζεται ὁ ἀνὴρ ἐκ τῆς γραμματικῆς του καὶ ἐξ ἄλλων, Φρασικλέους, Elementa epigraphica Graecae. Berol. 1840, 4o. αὐτοῦ ἐν σελίδι 354—374 ἔχει ὁ σοφὸς ἀνὴρ δύο χρησίμους πί-

(*) οἱ πίνακες οὗτοι ἐξεδόθησαν πρὸς πρακτικὸν σκοπὸν ὡς παράρτημα τῆς μεταφράσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας Βογησήνου τῆς ἐκδοθείσης δαπάνῃ Α. Κορομηλά ἐν Ἀθήναις 1860. ἔκτοτε δὲ συνέλεξα ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιγραφῶν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἀγνώστους ἀρχοντας, οὓς ἐν καιρῷ θὰ δημοσιεύσω.

νακας τῶν συντετμημένων καὶ συμβολικῶν λέξεων ἢ γραμμάτων, ὧν τὸν μὲν ἐπιγράφει index siglorum ex aetate ante dominationem romanam, σελ. 354—360, τὸν δὲ, index siglorum ex aetate romana. ἀμφότεροι οἱ πίνακες οὗτοι χρῆζουσι διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως. ἐν τοῖς ἐξῆς σημειῶν τὸν μὲν πρῶτον διὰ τοῦ α', τὸν δὲ δεύτερον διὰ τοῦ β' συντομίας χάριν.

τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν στίχων τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς συντετμημένων κυρίων ὀνομάτων τὸ μὲν ΚΛ ἐν στίχ. 13, 14 καὶ 19 σημαίνει ΚΛαύδιος ὡς καὶ παρὰ Franz ἐν β' κεῖται. τὸ δὲ ΦΛ ἐν στίχ. 17 καὶ 34 σημαίνει Φλαβίος ἢ καὶ Φλαούτιος κατὰ Franz αὐτόθι. τὸ ΑΙΛ σ. 23 καὶ 24 σημαίνει Αἴλιος. εὐρέθη δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Αἰλιανός, Franz αὐτόθι ἐνταῦθα δὲ Αἴλιον δηλοῖ. τὸ ΕΓ. ἐν στίχ. 26 σημαίνει Ἐγνάτιος. παρὰ Franz οὐχ εὐρηται, εἰμὴ κατὰ τὴν μορφήν ΕΓΝΑΤ ἐν β'.

τῶν ἐν τέλει δὲ ἀπὸ πατρὸς ὀνομάτων τὸ μὲν ΑΗΝΑΙ ἐν στίχ. 90 Αἰνιαίου σημαίνει, ὡς εἰκάσω. παρὰ δὲ Franz λείπει. τὸ δὲ ΑΣΚΛΗΠΙΑ ἐν στίχ. 95 ἀντὶ τοῦ Ἀσκληπιάδου ἐτέθη, ὡς καὶ ἐν στίχ. 96 τὸ ΔΗΜΗΤΡΙ ἀντὶ Δημητρίου καὶ ἐν στίχ. 98 τὸ ΔΑΦΝ ἀντὶ Δάφνου. πάντα δὲ ταῦτα δὲν εὐρίσκονται παρὰ Franz, οὔτε ἐν α', οὔτε ἐν β'. τὸ ἐν στίχ. 99 ΟΝΗΣΙ εὐρηται παρὰ Franz ἐν β' ἀντὶ τοῦ Ὀνησίμου. τὸ ἐν στίχ. 100 ΑΘΗ σημαίνει δήπου Ἀθηναίου, παρὰ δὲ Franz ἐν β' ἀντὶ τοῦ Ἀθήνησι κεῖται, ὁ δὲ Ἀθήναιος εὐρηται αὐτόθι συντετμημένος ΑΘΗΝΑΙ μόνον.

τῶν δὲ μετὰ ταῦτα δημοτικῶν ὀνομάτων τὸ μὲν ΑΓΡΥ στίχ. 5 σημαίνει Ἀγρυλῆθεν (ἢ Ἀγρυλεὺς), λείπει δὲ παρὰ Franz. τὸ δὲ ΛΑΜΠ ἐν στίχ. 6 σημαίνει Λαμπρὸς, ὡς καὶ παρὰ Franz κεῖται. τὸ δὲ ΔΙΟΜ στίχ. 11 σημαίνει Διομειδὸς καὶ λείπει παρὰ Franz. στίχ. 12 ΦΙ κεῖται ἀντὶ τοῦ Φιλιάδης, λείπει δὲ παρὰ Franz ἐν τῷ β', ἐν δὲ τῷ α' ὑπάρχει μόνον ΦΙΛΑ. στίχ. 17 ΠΑΙΑΝ ἀντὶ Παιανιεύς προσθετέον εἰς τὸν β' τοῦ Franz. στίχ. 18 ΚΥΔΑ = Κυδαθηναίεύς κεῖται καὶ παρὰ Fr. ἐν β'. στίχ. 23, 24 ΧΟΛΛ = Χολλείδης. προσθετέον παρὰ Fr. ἐν β'. ἦν δὲ καὶ ἐξ Αἰγείδος Χολλείδης. στίχ. 25 ΕΞΟΙ = ἐξ Οἴου, κεῖται καὶ παρὰ Fr. ἦν δὲ καὶ Ἰπποβοωντίδος Οἶον (τὸ δεκελεῖκόν). στίχ. 27, 28 ΕΥΠΥ = Εὐπυρίδης. Fr. σελ. 364, b. στίχ. 29 ΧΟΛ καὶ τοῦτο Χολλείδης δήπου σημαίνει, ἀφοῦ ἐν τῇ Λεοντίδι κεῖται ὁ γὰρ Χολαργεύς τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς δημότης ἦν. προσθετέον καὶ τοῦτο ἐν τῷ β' τοῦ Fr. στίχ. 33 ΒΕ = Βερενικίδης. προσθετέον ἐν τῷ β' τοῦ Franz. στίχ. 34,

35,36. ΦΛ=Φλιεύς. προσθετέον παρὰ Fr. ἐν β'. ἦν δὲ καὶ Κεκροπίδος φυλῆς. στ. 42 ΚΕΦΑ=Κεφαλήθεν, προσθετέον τῷ Fr. ἐν β'. στ. 46,47, 48, ΒΗΣΑΙ=Βησαιεύς προσθετέον ἐν τῷ β' τοῦ Fr. ἦν καὶ Ἀντοχίδος. στ. 53,54,58 ΑΧΑΡ=Ἀχαρνέως κεῖται παρὰ Fr. ἐν β'. στ. 56 ΦΥΛ=Φυλάσιος. προσθετέον τῷ Fr. ἐν β'. στ. 63 ΣΟΥΝΙΕ=Σουνιεύς. ἐγγραφθῆτω ἐν β' τοῦ Fr. ἦν καὶ Λεοντίδος. στ. 70 ΜΕΛ=Μελιτεύς. καὶ τοῦτο δοθῆτω τῷ Fr. στ. 71 ΑΛΑΙ=Ἀλαιεύς. προσλαβέτω καὶ τῆτο δ Fr. ἐν β'. στ. 78 ΑΖΗΝΙ=Ἀζηνιεύς. καὶ τοῦτο δοτέον τῷ αὐτῷ. στ. 79 ΠΕΙΡΑΙ=Πειραιεύς. λείπει παρὰ Fr. στ. 80 ΠΕΙ=Πειραιεύς κεῖται παρὰ Fr. ἐν β'. στ. 86 ΜΑΡΑ=Μαραθώνιος. Fr. ἐν β'. στ. 87 ΡΑΜΝ=Ραμνούσιος. Fr. ἐν β'. στ. 93,95 ΠΑΛ=Παλληνεύς. Fr. ἐν β'. στ. 94,96,97 ΑΝΑΦΛ=Ἀναφλύσιος. προσθετέον τῷ Fr. ἐν β'.

τῶν κυρίων ὀνομάτων οὐκ ὀλίγα δὲν εὔρον ἐν τοῖς προχείροις μοι λεξικοῖς, οἷον τὰ Ἀχαρνός, Βερυλᾶνος (ἢ Βερυλανός), Γαλάκτικος (ἢ Γαλακτικός), Πωλλίων, Ὀκταῖος, Κόσμος, Ἀκυλεῖνος (ἢ Ἀκυλεῖνός), Ἐπιτέρπη, Φίλητος, Νούμμιος, Πραιτώριος. ἀλλὰ καθὼς ὁ Φίλητος εὐρίσκειται ἐν C. I. G. ἀρ. 191 (καὶ Franz El. ep. ἀρ. 104) οὕτω πιθανῶς καὶ ἄλλα, ὧν ἡ ἀναζήτησις ἐν τῷ ἀχανεῖ τούτῳ πελάγει τῶν ἐπιγραφῶν δυσχερεστάτη γίνηται τὸ μὴ ἔχοντι ὡσπερ ναυτικὰς πυξίδας τοὺς πολυποθητούς καὶ μυθώδεις καταντήσαντας πίνακας αὐτοῦ, οὗς εὐχομαι νὰ ἐπιζήση ὁ πατήρ τοῦ ἔργου.

ἄπορά μοι εἰσὶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ δύο, ὁ ἐν στ. 102-103 ὕβοτάκης, οὗχ εὐρισκόμενος ἐν τῷ λεξικῷ Passow (ἐ ἐκδ.), καὶ ὁ ἐν στ. 109-110 Ἡρακλῆς Κωπώνιος. τὸ πρῶτον θὰ ἦτον εὐεξηγητότερον ἂν ἦτο γεγραμμένον ἢ βοτάκης τοῦ δὲ δευτέρου παράλληλα εὐρίσκονται καὶ ἄλλα μάλιστα ἐπὶ ἐρμῶν, οἷον ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσιν ἐν Φιλίστ. τόμῳ Γ'. σελ. 281: τῷ Ἡρακλεῖ Λεωνίδῃ, σελ. 282: τῷ Ἡρακλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, — Ἀπελλᾶ. σελ. 283 τῷ Ἡρ. Νίγερῃ, καὶ ἄλλα ἐν ἀνεκδότοις εἰσέτι, ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτι οἱ ἔφηθοι αὐτοὶ ἐτιμῶντο ὡς ἄλλοι Ἡρακλεῖς. οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα ὁ Κωπώνιος ἐκλήθη Ἡρακλῆς καὶ οὐχὶ ὁ Ἡρακλῆς Κωπώνιος. προσέτι σημειῶν ὅτι ἡ διὰ τοῦ Ω γραφή τῆς Λεοντίδος φυλῆς ἔνε βεβαιωμένη καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐπιγραφῶν ἤδη παρὰ Bockh ἐν C. I. τόμῳ Α'. ἀρ. 275 πρὸς 284. κοινὸν δὲ τὸ Ἰπποθωντίς. περιεργώτερον

δὲ φαίνεται τὸ Οἰνίς ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ ἀντὶ τοῦ Οἰνήσις ἢ Οἰνεῖς.

τελευταῖον σημειώσεως ἄξιον κρίνω καὶ τὸδε ὅτι ἡ τάξις τῶν δεκατριῶν φυλῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐν ἄλλαις τὰς αὐτὰς φυλὰς φερούσαις ἐπιγραφαῖς, ὡς ἀνεζήτησα ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοέκχου καὶ ἐν τῷ Φιλίστῳ· ἡ δὲ διαφορὰ καταφαίνεται ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι, ὅπου πρῶτον ἐτάχθησαν τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ τάξιν, ἔπειτα τὰ ἐν C. I. G. καὶ ἐν Φιλίστῳ, ὧν τὰ συμφωνοῦντα τοῖς παροῦσιν ὀνόματα ἐδηλώθησαν δι' εἰσαγωγικῶν σημείων μόνον.

A'	B'	Γ'	Δ'	Ε'
Ἄρχ. Ἐρ. ἀρ. 107	C. I. G. ἀρ. 275.	Φιλίστ. σελ. 384.	Φιλίστ. σελ. 278.	Φιλ. Α'. σελ. 524.
1 Ἐρεχθεῖς	"	"	"	"
2 Αἰγεῖς	"	"	"	"
3 Πανῶνιόνις	"	"	"	"
4 Λεωντίς	"	"	"	"
5 Πτολεμαῖς	"	"	"	Οἰν.
6 Ἀκαμαντίς	"	"	"	Κεκρ.
7 Ἀδριανίς	"	"	"	Ἰπποθ.
8 Οἰνίς	"	"	"	Πτολ.
9 Ἀτταλίς	Κεκρ.	Κεκρ.	Κεκρ.	Ἀκαμ.
10 Κεκροπίς	Ἰπποθ.	Ἰππ.	Ἰπποθ.	Ἀδριαν.
11 Ἰπποθωντίς	Αἰαντ.	Αἰαντ.	Αἰαντ.	Αἰαντ.
12 Αἰαντίς	Ἀντιοχ.	Ἀντιοχ.	Ἀντιοχ.	Ἀντιοχ.
13 Ἀντιοχίς	Ἀτταλ.	Ἀτταλ.	Ἀτταλίς	Ἀτταλ.

ἀρ. 108

(ὄρα πίν. ΙΕ'. Γ.)

Διονύσιος Εὐπορ[ίδης

Προκλῆς Ἡρακλέως.

κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἐφ' οὗ καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 107 ἐπιγραφῇ κατὰ τὴν διὰ τοῦ Γ σημειωθεῖσαν πλευράν· περὶ τῆς ἀποδεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ φορᾶς τῶν γραμμάτων ὄρα τὴν εἰσαγ. σημ. εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 107 ἐπιγραφῇ. ὑπὸ τὴν πρώτην σειρὰν ὑποφαίνονται ἄλλα γράμματα λεπτότερα, ἐξ ὧν διακρίνονται τὰ ἐξῆς στοιχεῖα ΛΥΚ. Ο. Ι. . Λ, μεθ' ὧν συμφωνοῦσι κατὰ τὸ μέγεθος τὰ ΕΥΠΥΡΙ ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ στίχου. ἀτάσθαλα δὲ εἰσι καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ 2 στίχου μετὰ τῆς ἀξιοσημειώτου καταλήξεως τοῦ Ἡρακλέως διὰ τοῦ Ω.

ἀρ. 109

(ἐν πίν. ΙΕ', Α)

καὶ αὕτη κεῖται ἐγγεγραμμένη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου κατὰ τὴν ἄνω πλευράν τοῦ τετραγώνου τὴν δηλωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ πίνακος διὰ τοῦ Α. οὐδένα δὲ νοῦν παρέχουσι τὰ διασωθέντα μέγιστα ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου γράμματα, ὅλον αὐτοῦ τὸ πάχος περιλαμβάνοντα, καὶ φαίνεται ὅτι συνεχόντο ποτε μετὰ ἄλλα ἐπὶ ἄλλων λίθων, μεθ' ὧν ἦν συνηρμοσμένοι καὶ ὁ παρὼν πρὶν μεταποιηθῆ εἰς ἀσπίδα. Ἄθ. Σ. Ρουσόπουλος.

ἀρ. 108

(πίν. ις').

Ἐπὶ Μητροφάνου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος δεκάτης Πρυτανείας ἢ Ἐπιγένους Μοσχίωνος Λαμπρεῦς ἐγραμμάτευεν ἀντιγραφεὺς Δημοκράτης Δημοκράτου Κυδαθηναίους. Ἐλαφροβλιῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας κατ' Ἀρχοντα, κατὰ δὲ Θεὸν Μουνοιῶνος δωδεκάτει, δωδεκάτει τῆς [πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν πύρου ἐδρων ἐπεψήφισε Τιμόλλος Τιμόλλου Ἐρχεῖς καὶ συμπρόεδροι

(5)

ἔδοξε τῷ Δήμῳ

Τίμαρχος Ἐπι ου(ς) Σφήττιος εἶπεν, ἐπειδὴ ἀ ἀγγέλλουσιν οἱ πρυτάνεις τῆς Ἐρ(εχθ)εῖδος Φ)υλῆς τῶν θυσιῶν ὧν ἔθουον τὸ πρότε(ρον - - ἱερῶν τῶν - - - Ἀπόλλ)ών(ι τῷ προτιστατηρίῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τεῖ | Βουλαία καὶ τοῖς ἄλλοι(ς θ)εοῖς ὡς (ἔστι) πάτριον (θύειν) ὑπέρτε τ(ῆ)ς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου. ἀγαθῆ τύχῃ (διόχθαι) τῷ Δήμῳ τὰ μέ(ν) ἀγαθὰ δέχεσθαι πεπολιτευσ(άμενος

(10)

ἐν τοῖς ἱερεῖ(ς οἷς ἔθουον - - - - καὶ τοὺς - - - - τῆς τε Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου

ου καὶ ω τῶν συμμάχων ἀπάσης

(15)

. πη | ἀπάσας λο λοῦ ἔθου(ον

. καὶ

. τῶν φυγα

. τοῦ Δήμου ἐπαινεῖσαι τοὺς

. τ)οὺς δὲ θύ(σαντας

(19)

K. Σ. Π.

Ἐπὶ στήλης, ἧς τὸ ἀέτωμα σώζεται, λίθου Πεντελησίου (νῦν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γεν. Ἐφόρου) ἠῦρον αὐτὴν τὸ 1861 φεβρ. 20· πρὸς τὸ βόρειον τοῦ πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου· τὸ ὕψος τῆς στήλης, ὅσον σώζεται, εἶναι 36 τοῦ γαλλ. μέτρου, τὸ πλάτος 49 καὶ τὸ πάχος 10 τὰ γράμματα εἶναι βραδωτὰ ἐγκεχαράγμένα. Μετὰ τὴν ἕκτην γραμμὴν ἡ ἑβδόμη γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λίθου· τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν τῶν κατωτέρω τὰ πολλὰ εἰσιν ἐξηλειμμένα καὶ ὅλως δυσανάγνωστα. Τὸ ψήφισμα ἀρχεῖται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχοντος Μητροφάνου, ὃς οὐχ εὔρηται ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ἐπωνύμων Ἀρχόντων, οὐδὲ γνωρίζομεν ἀκριβῶς πότῃ ἤρξεν οὗτος· τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως Ἐπιγένου τοῦ Μοσχίωνος σημειούμενον ἐν τῇ δευτέρᾳ γραμμῇ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἀναφέρεται ὡς γραμματέως καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1972 ἐπιγραφὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, καὶ ὁ νεώτερος τῆς αὐτῆς γενεᾶς Ἐπιγένους Μοσχίωνος λαμπρεῦς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4107 ἐπιγραφὴν· Καὶ τοι σημειωθέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως μετὰ τοῦ Ἀρχοντος ὡς τὸ σύνθηρες, εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν, κατὰ τύπον σπανιώτερον, σημειοῦται καὶ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιγρα-

φέως τῶν Ἀρχόντων καὶ πρυτάνεων, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 184 187 190 καὶ ἀλλαχοῦ, τῆς ἀρχ. ἐφη. τοῦτο οὐ σύνθηρες εἰς τὰ ψηφίσματα τὸ σημειοῦσθαι ταυτοχρόνως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιγραφέως·

Εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν ἀπαντῶνται δύο χρονολογίαι, Α' χρονολογία κατ' ἄρχοντα καὶ Β' χρονολογία κατὰ Θεόν, ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἀρχαιότερα καὶ συνήθης χρονολογία, ἧτις οὐκ ἔν δυνατόν παρασαλευθῆναι, ὡς βαδίζουσα κατὰ σειρὰν τῆς ἐπωνύμου ἀρχῆς, ἡ δὲ δευτέρα εἶναι ἡ κατὰ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν χρονολογία, ἧτις ἔκπαλαι ἐπιδιωρθοῦτο κατὰ τὰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὄνθρον αὐτῆς ἕως τὴν σήμερον· ἡ φράσις αὕτη ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4098 ἐπιγραφὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος εἰς τὰς σημειώσεις τῆς ὁποίας ἀναφέραμεν ὡς ἐνταῦθα (δρα Ἀρχ. Ἐφημ. Σ. 206 9 φυλλάδιον 55.) Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τὴν προπαραλήγουσαν τῆς λέξεως Μουνοιῶν τῷ ι γράφει, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ υ, δεῖγμα καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ υ καὶ ι ταυτόφωνα ἦσαν ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος χρόνου καὶ ἐνταῦθα. Τὸ κύριον ὄνομα Τιμόλλος ἢ Σίμουλλος διὰ δύο

λλ φαίνεται ἔγκεχαραγμένον εἰς τὸν λίθον· ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἐνὶ λ γέγραπται ἢ λήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πανταχοῦ τῆς ἐπιγραφῆς τῇ εἰ γέγραπται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, ὡς ἐνάτῃ (γρ. 4) τεὶ δεκάτῃ (γρ. 5) ἀγαθεὶ τύχει (γρ. 11).

Κ. Σ. Π.

Δημοσιεύσας ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι (τὸ 1860 φυλλάδ. 52) τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 3655

Θεοφιλη

Φανοδίκου

Ῥαμουσίου

θυγάτρ.

ἐσημείωσα, ὅτι κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς παρίσταται ἐπὶ τῆς στήλης τύπος Ἡλακᾶτης καὶ ὅτι ὁ τύπος οὗτος εἶναι ἀπαράλλακτος σχεδὸν τῇ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐν χρήσει Ἡλακᾶτη. Πρὸς περισσότεραν βεβαίωσιν τῶν λεχθέντων μοι προσθέτω, ὅτι ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, Αἰτωλίᾳ, Ἀταλάντῃ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, ὑπάρχει ἐν χρήσει μέχρι τῆς σήμερον τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Ἡλακᾶτης· ὁ βουλούμενος δύναται νὰ πληροφορηθῇ τοῦτο ἐπιδείξας τὸν τύπον εἰς ἄνδρας τῶν μερῶν ἐκείνων, εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἀρχοφυλάκων, τῶν ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ὑπηρεσίᾳ, μαρτυροῦντες τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ἀρ. 109.

(δρα πίνακα ΙΖ.)

εἰσαγωγικαὶ σημειώσεις.

1) ἡ ἐπιγραφὴ ἐβρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου ἐν μηνὶ Μαίῳ τοῦ 1862 ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς σκηνῆς ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐκ λίθου τοῦ θεάτρου κτισθέντος ὀχυρωματικοῦ τείχους κατὰ τὴν δεξιὰν πάροδον ἐνεκτισμένη, νῦν δὲ μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον, ὅπου ἐν τῇ θέσει τῆς σκηνῆς κεῖται γέγραπται δὲ ἐπὶ λίθου φαιοῦ ὑμηττείου διασχιδὸν, ἤγουν στιχηδὸν κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον τῆς γραφῆς ταύτης, καθ' ὃν ἕκαστον γράμμα τῆς ἐπομένης σειρᾶς κεῖται ἀκριθῶς ὑπὸ τὸ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῆς ἡγουμένης καὶ οὕτω φαίνονται ὡς τὰ κιονηδὸν γεγραμμένα. ἕκαστος στίχος περιέχει τεσσαράκοντα στοιχεῖα, ὧν τὸ φυσικὸν ὕψος ἐπὶ τοῦ λίθου = 0,005. Ἴδιον δὲ χαρακτῆρα ἔχει ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τὸ Φ, οὗ ὁ κύκλος οὐδαμοῦ ἐγράφη πλήρως, ἀλλ' ἀεὶ μόνον τὸ ἄνω ἡμικύκλιον, ὥστε τὸ ὄλον γράμμα ὁμοῖον γίνεται τῷ ἀνεστραμμένῳ Ψ.

2) τὸ σωζόμενον ὕψος τοῦ λίθου ἔνε 0,90, τὸ δὲ πλάτος, ἄνω μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν 0,35, κάτω δὲ 0,36, τὸ πάχος 0,15 γαλλ. μ.. λεία δὲ ἐντελῶς ἐξέστη μόνον ἢ τὰ γράμματα ἔχουσα ἐπιφάνεια ἢ δὲ ὀπισθεν ἀφέθη ἀκατάξετος. ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς πλακῆς μεταξὺ τοῦ 16 καὶ 22 στίχου ὑπάρχει τετραγωνικὴ ἐπιμήκης ὀπή δι' ὅλου τοῦ πάχους τοῦ λίθου διήκουσα, ἢ ἐδηλώθη καὶ ἐν τῷ πίνακι. ἀπεξέστη δὲ τὸ γείσωμα καὶ ὁ λοιπὸς ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος τῆς ἐπιγραφῆς, ἵνα μὴ γίνηται ἐμπόδιον εἰς τοὺς μεταχειρισθέντας τὸν λίθον ὡς οἰκοδομήσιμον ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς βαρβαρότητος.

3) τὸ ἀπείκασμα ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἀκριθείας ὑπὸ τοῦ φίλου Γ. Ι. Παπαδάκη, προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς πονοῦντος ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος.

4) ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, εἰ καὶ ἐπιμελῶς φαίνεται γεγραμμένη, ὅμως ἔχει καὶ τινὰ σφάλματα ἐξ ἀμελείας τοῦ λιθοξόου. οὕτω τὸ Θ σπανίως ἔχει τὴν ἐν τῷ μέσῳ στήμην, ἤτοι μόνον ἐν στ. 35, 38, 41 καὶ 43· ἀλλαχοῦ δὲ ἐπιμελῶς ἐξετάσας δὲν εἶρον τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ διαστατικὸν τοῦ Θ ἀπὸ τοῦ Ο, δι' ὃ δὲν δύναμαι ἐν στίχῳ 1 νὰ δισχυρισθῶ ὅτι ὁ νέος ἄρχων Εὐβοίος ἐλέγετο ὡς ἐπὶ τοῦ λίθου κεῖται ἢ Εὐθείας, ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ λιθοξόου λαβεῖν τις δύναται. τὸ ὄ μικρὸν τῆς καταλήξεως τῆς αὐτῆς λέξεως ἐν στ. 1 εἶχε γραφθῆ πρῶτον ὑπὸ τοῦ λιθοξόου Υ καὶ ἔπειτα διωρθώθη εἰς Θ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπείκασματος φαίνεται. ἐν στ. 5 ἐν λέξει ΕΠΕΨΗΦΗΖΕΝ, ἔγραψε πρῶτον Σ ἀντὶ τοῦ Ζ καὶ ἔπειτα διωρθώσεν αὐτὸ εἰς Ζ, οὐχὶ ἀντιστρόφως· διότι τοῦ Σ μόνις ὑποφαίνονται τὰ ἴχνη. ἐν στ. 5 εἰς τὰς λέξεις ΠΡΟΣΔΩΝΒΑΣΙΔΕΑ ἔγραψε Σ ἀντὶ Τ, ὡς ἐν τῷ πίνακι κεῖται πιστῶς. ἐν στίχῳ 31 τὸ πρῶτον γράμμα ἔγραψε Κ ἀντὶ Ι, πλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπιφερομένου Κ. προσέτι καὶ τὸ ἐν στίχῳ 3 ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ἀντὶ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ, μᾶλλον τῆς ἀμελείας τοῦ λιθοξόου θεωρῶ πλημμέλημα ἢ διάφορον τύπον τοῦ ὀνόματος, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι καὶ τὸ βοῖδιον δόκιμον καὶ ἀττικόν ἐστίν. δρα Φρόν. σελ. 86 Lob. Οὐλιαν. εἰς Δημ. Ὀλ. Γ' § 31 σελ. 134 Dind. καὶ Lob. εἰς Φρόν. σελ. 87.

5) καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ λιθογράφος περιέπεσεν εἰς δύο σφάλματα· ὅτι ἐν στίχῳ 20 ἐν λέξει ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ἀφῆκε τὸ Ω κολοβόν, καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνοιξε τὰ σκέλη τοῦ Σ περισσότερον τοῦ πρέποντος.

6) τῶν ἐμῶν δ' ἐν ἀγκύλαις συμπληρώσεων τοῦ κειμένου, ὅσας μὲν ἔκρινα βεβαίως ἔγραψα γράμμασιν ἰσομεθέθει τοῖς τοῦ κειμένου, τὰς δ' ἀμφιβόλους μικροτέροις.

- ἐ]πὶ Εὐόιου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς
 π]ρυτανείας ἢ Ναυσιμένης Ναυσικύδου Χολαργεῦ
 ς] ἐγραμμάτευεν, Βοιηδρομιῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δέκ[α, ἐ-
 ν]άτῃ καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρί-
 5 α, τῶν προέδρων ἐπεσφῆριζεν Ἱερομνήμων Τεισιμάχου
 ἐκ Κοίλης καὶ συμπρόεδροι ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ. Νικήρατος Φιλέου Κεραλῆθεν εἶπεν ἐ-
 πειδὴ Φιλιππίδης διατετέλεκεν ἐν παντὶ καιρῷ
 ἀποδεικνύμενος τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν, καὶ ἀ-
 10 ποδημήσας πρὸς τὸν βασιλέα Λυσίμαχον, πρότερον
 τε διαλεχθεὶς τῷ βασιλεῖ, ἐκόμισεν τῷ δήμῳ δω-
 ρεῶν πυρῶν μεδίμνους ἄττικοὺς μυρίους, τοὺς δια-
 δοθέντας πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐπ' Εὐκτῆμονος ἄρχοντος,
 15 διελέχθη δὲ καὶ ὑπὲρ κεραίας καὶ ἰστοῦ, ὅπως ἂν
 δοθῇ τῇ θεῷ εἰς τὰ Παναθήναια τῷ πέπλῳ, ἃ ἐκο-
 μίσθη ἐπ' Εὐκτῆμονος ἄρχοντος· καὶ νικήσαντος Λυ-
 σιμάχου τοῦ βασιλέως τὴν μάχην τὴν Ἰψῷ γενομένην
 πρὸς Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον, τοὺς μὲν τελευτή-
 20 ῆσαντας τῷ κ[ινδύνῳ] τῶν πολιτῶν ἔθαψεν τοῖς
 ἑαυτοῦ ἀνχλώμασιν, ὅσοι δὲ αἰχμάλωτοι ἐγένοντο,
 ἐμψάνσας τῷ βασιλεῖ καὶ λαθῶν αὐτοῖς ἄφεςιν, το-
 οὺς μὲν βουλομένους στρατεύεσθαι διώκησεν ὅπως
 ἂν καταχωρισθῶσιν [ἐν] ἡγεμονίαις, τοὺς δὲ προα-
 25 ιρουμένους ἀπιέναι ἀμφίσσας καὶ ἐφόδια δοὺς παρ'
 ἑαυτοῦ ἀπέστειλεν οὗ ἕκαστος ἠβ[ρο]ύλοντο, πλείους
 ὄντας ἢ τριακοσίους· παρητήσατο δὲ καὶ ὅπως ἂν
 ἀφρεθῶσιν καὶ ὅσοι τῶν πολιτῶν κατελήφθησαν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ, εἰργμένοι ὑπὸ Δημητρίου καὶ Ἀντιγόνου
 30 καὶ τοῖς περιτυγχάνουσιν Ἀθηναίων χρήσι-
 μος ὣν διατελεῖ καθ' ὅτι ἂν ἕκαστος αὐτὸν παρακαλε-
 ῖ καὶ κομισαμένου τοῦ δήμου τὴν ἐλευθερίαν, διατε-
 τέλεκε λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα τῇ τῆς
 πόλεως σωτηρίᾳ· καὶ παρακαλῶν τὸν βασιλέα βοηθεῖν
 35 καὶ χρήμασιν καὶ σίτῳ, ὅπως ἂν διαμένη ὁ δῆμος
 ἐλεύθερος ὣν καὶ τὸν Πειραιᾶ κομίσηται καὶ τὰ
 φρούρια τὴν ταχίστην· καὶ ὑπὲρ τούτων πάντων πολ-
 λάκις μεμαρτύρηκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς πρ[ε]-
 σβεδύοντας Ἀθηναίων πρὸς ἑαυτόν· καὶ χειροτον-
 40 ηθεῖς ἀγωνοθέτης ἐπὶ Ἰσαίου ἄρχοντος ἠπήκουσεν
 τῷ δήμῳ ἐθελοντῆς ἐκ τῶν ἰδίων, τὰς τε πατρίους
 θυσίας· ἔθυσεν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου καὶ τῇ
 45 πολιτείᾳ· ἔδωκεν πᾶσιν Ἀθηναίοις πάντας τοὺς
 χρόνους] θε τὸν ἀγῶνα κατεσκεύασεν τῇ δημο-
 κ ρ α τ ί α ε . . .] ωτος ὑπόμνημα τῆς τοῦ δήμου
 45 εὐεργεσίας· ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀγῶνων κα-
 ῖ θυσιῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως· καὶ εἰς ταῦτα πάντα ἐκ τῶ-
 ν ἰδίων ἀναλώσας πολλὰ χρ]ήματα, τὰς εὐθύνας δεδω-
 κεν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ οὐθὲν ὑπεναντίον προ . .
 49 ε . . . υ

βραχεῖαι σημειώσεις εἰς τὴν προκειμένην ἐπιγραφὴν.

1) ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ ἵνε παράλληλος τῇ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἀγίου Δημητρίου τοῦ Κατηφόρη ἀνευρεθείσῃ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 4861, τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ Φιλίστ. Α' σελ. 132 ἐπ. καὶ ἐν τῇ Ἀρχ. ἐφημ. Πιττάκη ἀρ. 4108. ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται τῶν αὐτῶν χρόνων καὶ διαθέσεων προϊόντα οὖσαι χαρακτηρίζουσι λαμπρῶς τὴν εὐτέλειαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν ταπεινώσιν τοῦ φρονήματος αὐτῶν ἤδη τότε, κατ' ἀρχὰς δηλαδὴ τοῦ γ' αἰῶνος π. Χ., τόνον, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ἀποδεικνύεται. πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς εἰκόνης τῶν χρόνων ἐκείνων πρέπει νὰ ληφθῆ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ἐν βίῳ Δημητρίου δοθεῖσα ὕλη καὶ ὅσα ἄλλα ἐχρησίμωσαν πρὸς τοῦτο τῷ νεωτέρῳ ἱστοριογράφῳ τῆς Ἑλλάδος Γεωργίῳ Γρώτῃ ἐν τῷ ἐνενηχοστῷ ἐκτῷ κεφαλαίῳ τῆς συγγραφῆς του, τὸ ὁποῖον ἐσφράγισε μὲ τὰς ἐξῆς λέξεις: «ὅταν τοιαῦται ἐπαιτικαὶ πρεσβεῖαι ἦναι αἱ πράξεις εἰς ἀμεταχειρίζεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων τοὺς ἐπισημοτάτους αὐτῆς πολίτας καὶ δι' αὐτοὺς βραβεύει—τότε δ' ἱστορικός, ὅστις ἵνε συνειθισμένος εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ὅποιον δ' Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν τὸν διηγῶνται, αἰσθάνεται πλέον ὅτι ἡ ζωὴ ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ ἀντικειμένου του καὶ μὲ θλίψιν καὶ ταπεινώσιν τελειώνει τὴν ἱστορίαν του».

2) ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευομένων ἱστορικῶν συμβάντων καὶ ἀνδρῶν, ὧν βεβαίως γνωρίζομεν τοὺς χρόνους, οἷον τῆς ἐν Ἰψῷ (ἢ Ἰψφ. Ἀππ. Συρ. 55 Bekk.) τῆς Φρυγίας μάχης ἐν ἔτει 300 π. Χ. ὀλ. 120, α' (ἐν στ 17), τοῦ Εὐκτῆμονος ἀρχοντος (ἐν στ. 13 καὶ 16), ὃς ἤρξε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ὀλ. 120, β', ἤτοι 299 π. Χ., τοῦ Ἰσαίου ἀρχοντος (στ. 39) ὃς πιθανῶς ὀλ. 132, δ' = 285 π. Χ. ἤρξεν ἐκ τούτων εἰκάζοντες δυνάμεθα νὰ θέσωμεν τὸν ἐν στ. 1 νέον ἀρχοντα Εὐοῖον εἰς τὴν 124 ὀλυμπιάδα, τῆς οὐδεῖς ἀρχῶν ἦν γνωστός μέχρι τοῦδε. ἐπειδὴ δὲ ὁ Λυσιμάχος ἀπέθανε τὸ δ' ἔτος τῆς ὀλυμπιάδος ταύτης, ἐν δὲ τῷ ψηφίσματι ὡς ζῶν φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται, ὁ Εὐοῖος θετέος μεταξὺ τοῦ α' καὶ γ' ἔτους τῆς 124 ὀλυμπιάδος.

3) ὁ δὲ τιμηθεὶς ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ, ὁ Φιλιππίδης (στ. 8), ὁ ἀπλῶς οὕτως ἐνὶ ὀνόματι κληθεὶς πρὸς μεγαλητέραν τιμὴν δῆπου, ὡς ἐπιφανῆς, ἦν ἀναμφιβόλως ὁ γνωστός κωμικὸς ποιητὴς « υἱὸς Φιλοκλέους» ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά ὀλυμπιάδος» κατὰ Σουῖδαν. περὶ τούτου

γράφει Πλούταρχος ἐν βίῳ Δημητρίου κεφ. ιβ' τάδε: «ἦν δὲ ὁ Φιλιππίδης Λυσιμάχου φίλος καὶ πολλὰ δι' αὐτὸν ὁ δῆμος εὖ ἔπαθεν παρὰ τοῦ βασιλέως. ἐδόκει δὲ καὶ πρὸς πράξιν αὐτῷ καὶ πρὸς στρατείαν εὐσύμβολος ἀπαντήσας εἶναι καὶ ὀφθεῖς. ἄλλως δὲ καὶ διὰ τὸ ἦθος εὐδοκίμει, μὴδὲν ἐνοχλῶν, μὴδ' αὐλικῆς περιεργείας ἀναπιπλάμενος. φιλοφρονουμένου δὲ ποτε τοῦ Λυσιμάχου πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντος «ὦ Φιλιππίδη, τίνοι σοι τῶν ἐμῶν μεταδῶ;» «μόνον» ἔφη «βασιλεῦ, μὴ τῶν ἀπορρήτων». ταῦτα θαυμασιῶς συμφωνοῦσι τοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ, ἐξ ἧς, ὡς νομίζω, ὀρίζονται πλέον καὶ οἱ χρόνοι τοῦ ποιητοῦ τούτου ἀκριβέστερον ἀπὸ τῆς 111—124 ὀλυμπιάδος ἢ 336—281 π. Χ., ἀφοῦ κατὰ μὲν τὸν Σουῖδαν «ἦν ἐπὶ τῆς ριά ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν καὶ ἐπὶ τῆς ρκδ' ὀλυμπιάδος ἔζη. δὲν ἐνορω δὲ τὸν λόγον δι' ὃν ὁ Bothe ἐν Poet. com. Graec. fragm. Paris, Didot 1855 σελ. 669, b—ἠθέλησε νὰ τρέψῃ τὰ τοῦ Σουῖδα «ἐπὶ τῆς ριά» εἰς «ἐπὶ τῆς ρκά». ἄλλως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεωτέρων σοφῶν περὶ τὴν ρκ' ὀλυμπιάδα ἔτασσον τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ, οἷον Bernhardy ἐν Griech. Litt. τόμῳ 6', 2 σελ. 615. Ladewig ἐν Pauly Real-Encykl. τόμῳ Ε' σελ. 147 «μεταξὺ 118—22 ὀλυμπ.».

4) δυσκολίαν τινὰ φαίνεται ὅτι παρέχει εἰς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν τὸ ἐξῆς: πῶς ἀφοῦ κατὰ τὰ ἤδη ἐγνωσμένα ὁ Πειραιεὺς καὶ τὰ φρούρια, Μουνουχία δῆπου καὶ Μουσεῖον, ἐλευθερωθέντα περὶ τὸ 287 π. Χ. διὰ Ὀλυμπιοδώρου (καὶ Πύρρου πιθανῶς), ἀναφέρονται ἐν ταῦθα, στίχ. 35, ὡς μήπω ἐλευθερωθέντα; ἢ ποῖαν ἄλλην ἐλευθερίαν (στ. 31) παρὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς μακεδονικῆς φρουρᾶς, εἰσαχθείσης ὑπὸ Δημητρίου ἤδη κατὰ τὸ 398 ἔτος, ἐκομίσαστο ὁ δῆμος; τούτων καὶ ἄλλων τοιούτων τὴν ἐξακρίβωσιν χρῆζουσιν πραγματείας διεξοδικωτέρας ἀφίνω εἰς τοὺς φιλόστοργους ἀφοῦ καὶ ὁ ὠρισμένος χῶρος διὰ τὸ παρὸν τεῦχος ἐπληρώθη πλέον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Σ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

ἐν σελ. 82 στίχῳ 13 κάτωθεν ἀντὶ 0,96 γράψον 1,96

A. Σ. Ρ.

τυπογραφικὰ καὶ ἄλλα οἰαδήποτε ἀμαρτήματα ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι εἶνε εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑπογράφοντος ἕκαστον ἐν αὐτῇ ἄρθρον.

ὁ ἐκ δότης.

A

Υ Π Χ Η

B

ΕΝΑΡΧΟΝΤΙ ΣΥΛΛΑ

ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝ
ΤΟΣ ΕΦΗΒΟΙ

<p>ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΝΑΣΟΥ ΑΓΡΥ ΚΑΡΤΟΣ) ΛΑΜΠΙ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΕΙΣΙΔΡΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΙΩΣΙΜΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΑΙΓΕΙΔΟΣ ΙΩΣΙΜΟΣ ΓΟΡΓΙΟΥ ΔΙΟΜ ΕΛΤΙΝΙΚΟΣ ΑΓΓΕΜΩΝΟΣ ΦΙ ΚΛ ΝΕΙΚΩΝ ΚΛ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΒΕΡΥΛΛΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ ΦΛ ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΙΑΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ) ΚΥΔΑ ΚΛ ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ) ΑΓΑΘΩΝΝΙΚΙΟΥ ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ ΑΙΛ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΧΟΛΛ ΑΙΛ ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ ΧΟΛΛ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ) ΕΕΟΙ ΕΦ ΦΡΟΝΤΩΝ ΠΡΩΤΟΣ) ΕΥΠΥ ΠΩΛΛΙΩΝ ΚΤΑΟΥ ΕΥΠΥ ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΗΡΩΔΟΥ ΧΟΛ ΕΥΟΔΟΣ) ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣ ΟΔΩΡΦ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΒΕ</p>	<p>ΦΛ ΚΛΕΙΤΙΑΝΟΣ ΦΛ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΛ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) ΦΛ ΛΟΓΓΟΣ ΕΡΜΕΙΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΩΝ ΚΑΝΝΕΤΡΑΤΟΥ ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ ΕΥΦΗΜΟΣ) ΣΦΗΤΤΙΟΣ ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΗΤΟΣ ΚΕΦΑ ΛΗΝΑΙΟΣ ΕΥΘΥΔΟΜΟΥ ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ ΚΛΑΚΥΛΕΙΝΟΣ ΒΗΣΑΙ ΕΠΙΤΕΡΠΗΣ ΙΩΣΙΜΟΥ ΒΗΣΑΙ ΦΙΛΗΤΟΣ ΙΩΣΙΜΟΥ ΒΗΣΑΙ ΝΕΙΚΙΑΣ) ΦΙΛΗΤΟΣ ΕΥΤΑΚΤΟΥ ΝΟΥΜΜΙΟΣ ΒΑΛΗΣ</p>	<p>ΕΥΟΔΟΣ) ΚΕΚΡΟΤΙΔΟΣ ΥΛΛΟΣ ΑΒΕΡΝΕΥΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΧΗΤΟΥ ΜΕΛ ΙΩΣΙΜΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΛΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ ΠΡΑΙΤΩΡ ΙΩΝ ΙΚΟΚΛΗΣ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡ Ο ΟΝΗΣΙΜΟΥ ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ) ΑΓΗΝΙΕΥΣ ΑΧΑΡΝΟΣ ΑΙΘΝΙ ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΠΕΡΑΙ ΟΛΥΜΠΙ ΚΟΣ ΣΩΕΙΕΝΟΥ ΣΤΕΙ ΟΥΕΝΤΙΔΟΣ ΕΙΣΙΩΝ ΕΥΠΥ ΡΟΣ ΕΙΣΙ ΔΠΟΥ ΙΩΠΥΡΟΣ ΕΙΣΙ ΔΠΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝ Δ ΑΙΔΑΛΟΥ ΑΙ ΑΝΤΙΔΟΣ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ ΙΩΣΙΜΟΥ ΜΑΡΑ ΘΕΟΓΕΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ ΡΑΜΝ ΕΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ) ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΗΝΑΙ ΘΑΛΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ ΑΓΝΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΥ ΠΑΛ ΙΩΣΙΜΟΣ ΙΑΝΑΦΛ ΕΥΟΔΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΤΑΛ ΗΡΑΚΛΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΑΦΛ ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ ΙΑΝΑΦΛ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΑΦΝ ΣΕΡΑΠΙΩΝ ΟΝΗΣΙ ΑΓΑΘΑΙΤΕΛΟΣ ΑΘΗ</p>
--	--	--

ΟΙΝΙΔΟΣ
ΣΟΥΛΤΙΚΜΑΚΑΡΕΥΣ ΑΧΑΡ
ΣΟΥΛΤΙ ΕΠΙΜΑΧΟΣ ΑΧΑΡ
ΜΑΝΤΙΑΣ ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΥ ΦΥΛ
ΒΑΚΧΙΟΣ ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΤΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΜΑΡΚΟΣ)

ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΤΙ ΠΑΛΛΙΩΝΟΣ ΑΓΝ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ) ΣΟΥΝΙΕ
ΤΥΧΙΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΤΟΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΣ ΕΥΤΥΧΟΥ

ΠΡΩΤΗΣ
ΤΑΞΕΩΣ
ΤΑΚΤΗ ΔΑΦΝΩ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΙ ΝΕΙΚΗΣ ΑΝΤΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΗ Χ
ΤΩ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΚΩ
ΠΩΝΙΩ
ΦΙΛΕΡΩ

Γ

Σ Ω Γ Μ Α Η Σ Η Λ Β Κ Ο Ι Α
Σ Ω Γ Μ Α Η Σ Η Λ Β Κ Ο Ι Α

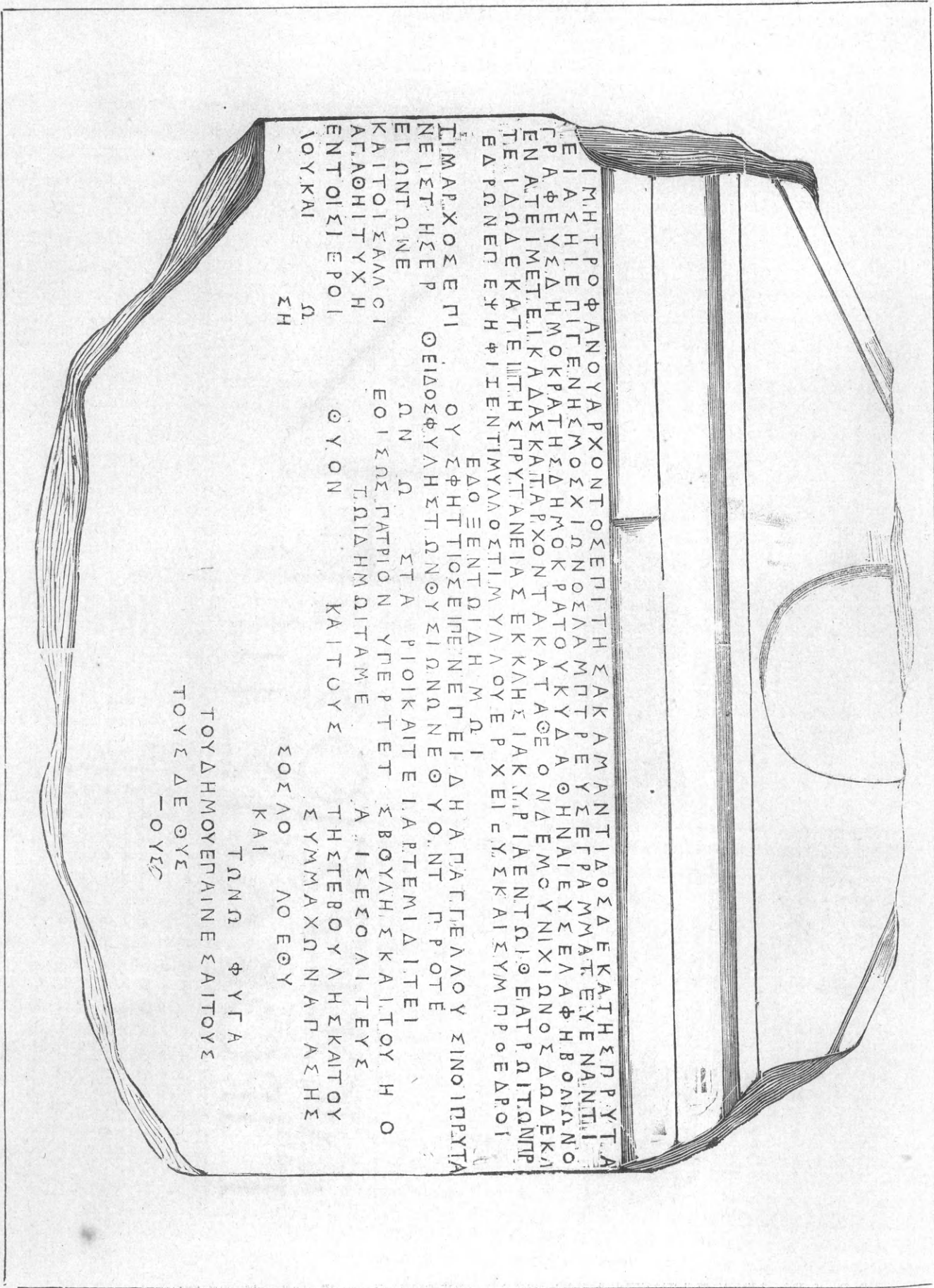
HN

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΚΔΟΣΗ 1998

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

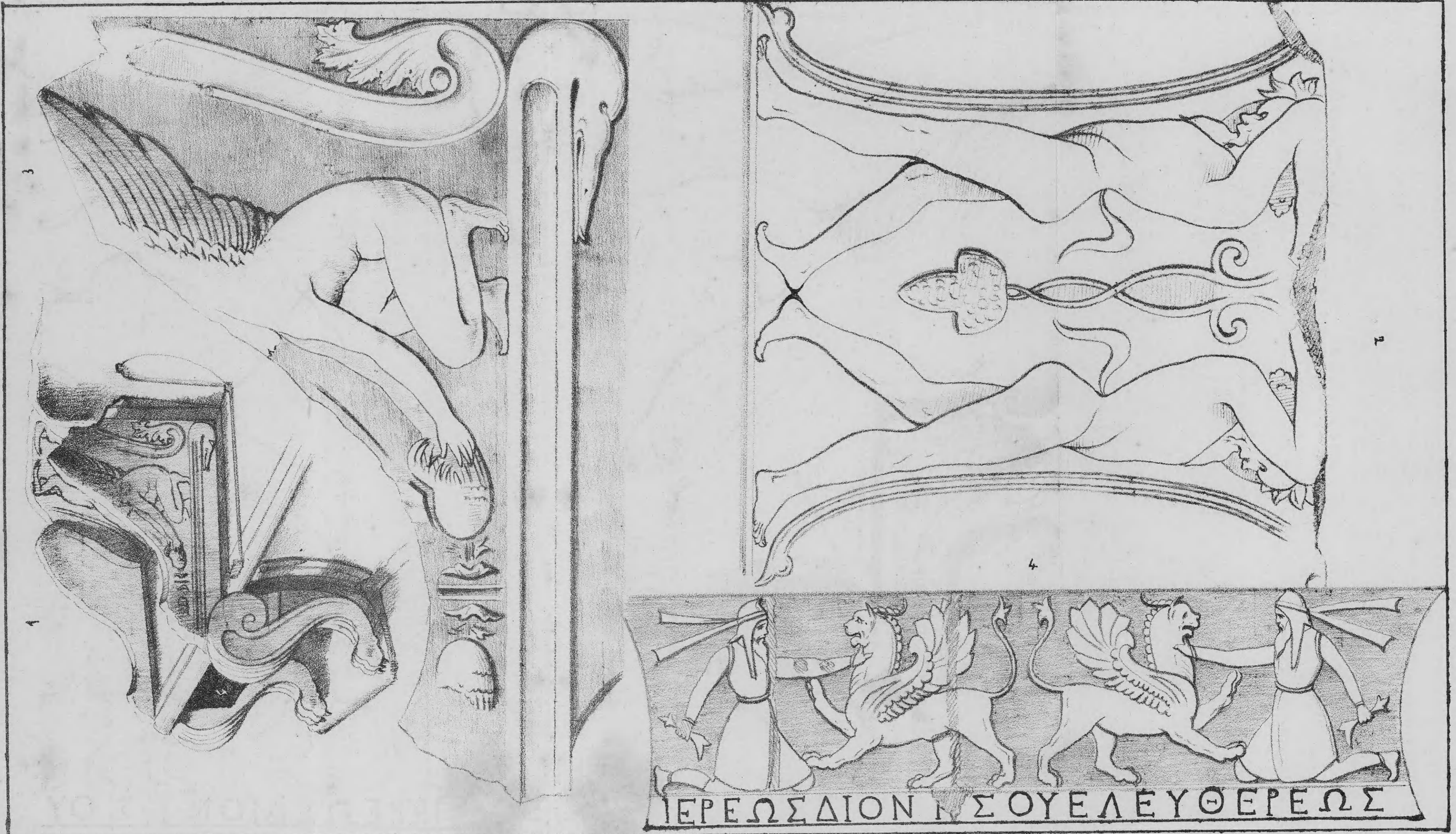
ΙΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΑΚΑΜΑΝΤΙΑΟΣΔΕΚΑΤΗΣΕΠΡΥΤΑ
 ΕΙΛΑΞΗΙΕΠΙΓΕΝΗΣΜΟΣΧΙΩΝΟΣΔΑΜΠΤΡΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΑΝΤΙ
 ΓΡΑΦΕΥΣΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΚΥΔΑΑΘΗΝΑΙΕΥΣΕΒΑΦΗΒΟΛΩΝΟ
 ΕΝΑΤΕΙΜΕΤΕΙΚΑΔΑΣΚΑΤΑΡΧΟΝΤΑΚΑΤΑΘΕΟΝΔΕΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣΔΩΔΕΚΑ
 ΤΕΙΔΩΔΕΚΑΤΕΙΛΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΑΗΣΙΑΚΥΡΙΑΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΤΩΝΤΡ
 ΕΔΡΩΝΕΡΕΥΗΦΙΕΝΤΙΜΩΝΑΟΣΤΙΜΥΑΛΟΥΕΡΧΕΙΡΕΥΣΚΑΙΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙ
 ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙ
 ΤΙΜΑΡΧΟΣΕΠΙΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΑΠΑΓΓΕΛΟΥΣΙΝΟΙΠΡΥΤΑ
 ΝΕΙΣΤΗΞΕΡΘΕΙΔΟΣΦΥΛΗΣΤΩΝΟΥΣΙΩΝΩΝΕΘΥΟΝΤΡΡΟΤΕ
 ΕΙΩΝΤΩΝΕΩΝΩΣΤΑΡΡΟΙΚΑΙΤΕΙΛΑΡΤΕΜΙΔΙΤΕΙ
 ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙ
 ΑΓΛΑΦΗΤΥΧΗ
 ΕΝΤΟΙΣΙΕΡΟΙ
 ΙΟΥΚΑΙ
 Ω
 ΣΗ

ΕΟΙΣΩΣΠΑΤΡΙΩΝΥΠΕΡΤΕΤ
 ΤΩΙΔΗΜΩΙΤΑΜΕ
 ΚΑΙΤΟΥΣ
 ΑΙΣΕΞΟΔΙΤΕΥΣ
 ΤΗΣΤΕΒΟΥΔΗΣΚΑΙΤΟΥ
 ΣΥΜΜΑΧΩΝΑΓΓΑΣΗΣ
 ΣΟΣΩΟ
 ΚΑΙ
 ΤΩΝΩΦΥΛΑ
 ΤΟΥΔΗΜΟΥΕΡΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΥΣ
 ΤΟΥΣΔΕΘΥΣ
 - ΟΥΣ

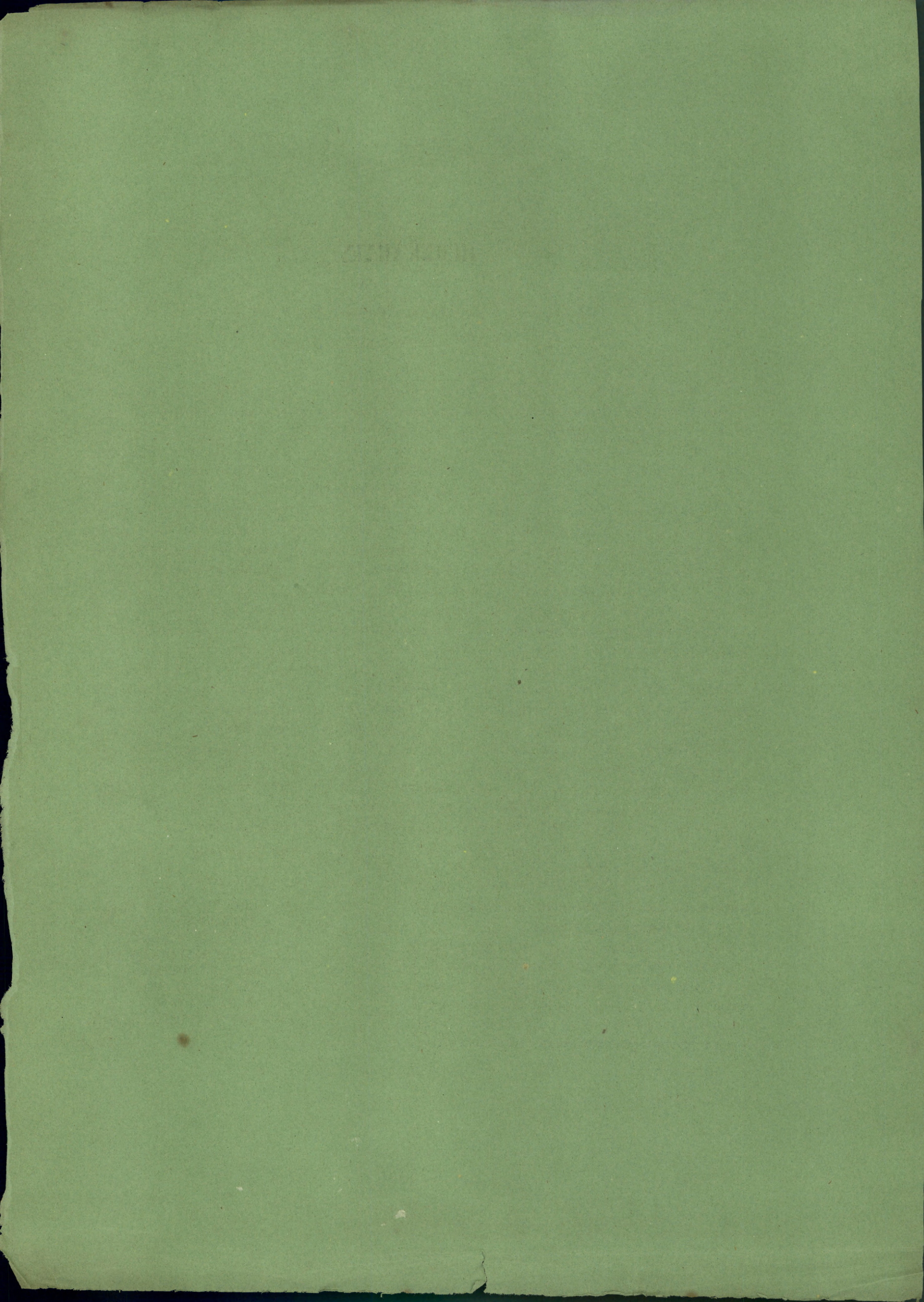
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above mentioned matter. I have the honor to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours obedient servant,
 J. M. [Name]

5
10
15
20
25
30
35
40
45

ΓΙΕΥΟΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΤΗΣ
 ΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΙΝΑΥΣΙ ΜΕΝΗΣ ΝΑΥΣΙ ΚΥΔΟΥΧΩ ΛΑΡ
 ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ ΒΟΙΗ ΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΟΓΔΟΕΙ ΕΠΙΔΕΚ
 ΑΤΕΙΚΑΙ ΔΕΚΑΤΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΥΡ
 ΑΤΩΝ ΠΡΟΕΔΩΝ ΕΠΕΥΗΤΙ ΕΝΙ ΕΡΟΜΝΗΜΟΝΤΕΙΣ ΙΜΑΧ
 ΟΥ ΕΚΚΟΙΛΗΣ ΚΑΙΣ ΥΜΓΡΟΕΔΡΟΙ ΕΔΟΞΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΕΙΚ
 ΑΙΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ ΦΙΛΕΟΥ ΚΕΦΑΛΗ Ο ΕΝΕΙ ΠΕΝΕ
 ΠΕΙΔΗΤΙ ΛΙΠΠΙΔΗΣ ΔΙΑΤΕΤΕΛΕΚΕΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩ
 ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΚΑΙΑ
 10 ΠΟΔΗΜΗΣ ΑΠΡΟΣΣΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑΛΥΣΙ ΙΜΑΧΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
 ΓΕΔΙΑΛΕΧΟΕΙΣ ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙΕΚΟΜΙΣ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΔΩ
 ΡΕΑΝ ΠΥΡΩΝ ΜΕΔΙΜΝΟΥΣ ΑΤΤΙΚΟΥΣ ΜΥΡΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑ
 ΔΟΟΕΝΤΑΣ ΠΑΞΙΝΑ ΟΗΝΑΙ ΟΙΣ ΕΠΕΚΤΗ ΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤ
 15 ΟΣ ΔΙΕΛΕΧΟΗ ΔΕΚΑΙ ΥΠΕΡΚΕΡΑΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΥ ΟΠΣ ΑΝ
 ΔΟΟΕΙΤΗΙ ΟΕΙΕΙΣ ΤΑΡΑΝΑ ΟΗΝΑΙ ΑΤΩ ΠΕΠΛΩΙΑ ΕΚΟ
 ΜΙΣ ΟΗ ΕΠΕΥΚΤΗ ΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ ΑΝΤΟΣ ΛΥ
 ΣΙΜΑΧΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΝ ΨΩΔΙ ΓΕΝΟΜΕΝ
 ΗΝ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΤΕΛΕΥΤ
 ΗΣ ΑΝΤΑΣ ΕΝ ΤΩΙΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΟΑΥΕΝ ΤΟΙΣ
 20 ΕΑΥΤΟΥ ΑΝΑΛΩΜΑ ΕΑΙ ΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΓΕΝΟΝ ΤΟ
 ΕΜΦΑΝΙΣΑΣ ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΑΒΩΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΦΕΙΝΤ
 ΟΥΣ ΜΕΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝ ΕΣΟΑΙ ΔΙΩΙΚΗΣ ΕΝΟΠ
 ΩΣ ΑΝΚΑΤΑΧΩΡΙΣ ΟΩΣΙΝ Η ΓΕΜΟΝΙΑΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕ ΠΡΟΑ
 25 ΙΡΟΥ ΜΕΝΟΥΣ ΑΠΙΕΝΑΙΑ ΜΦΙΕΣΑΣ ΚΑΙ ΕΦΟΔΙΑ ΔΟΥΣ ΠΑ
 ΡΕΑΥΤΟΥ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΟΥ ΕΚΑΣΤΟΙ Η ΒΟΥΛΟΝΤΟ ΠΛΕΙΟ
 ΥΣΟΝΤΑΣ ΗΤΡΙΑΚΟΣ ΙΟΥΣ ΠΑΡΗΙΤΗΣ ΑΤΟ ΔΕΚΑΙ ΟΠΩΣ Α
 ΝΑΦΕΟΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΤΕΛΗΦΟΗΣ ΑΝΕΝ
 30 ΤΗΙΑΣΙΑΙ ΕΙΡΓΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙΑΝΤΓΟΝΟ
 ΥΚΑΙΤΟΙΣ ΑΕΙ ΠΕΡΙ ΤΥΝ ΧΑΝΟΥΣΙΝΑ ΟΗΝΑΙ ΩΝ ΧΡΗΣΙΜ
 ΟΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑ ΟΟΤΙΑΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΚΑΛΕ
 ΚΚΑΙΚΟΜΙΣ ΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΔΙΑΤ
 ΕΤΕΛΕΚΕΛΕΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΟΝΤΑΣ ΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΕΙΤΗΣ
 35 ΠΟΛΕΩΣ ΩΤΗΡΙΑΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΒΟΗΟ
 ΕΙΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΣΙΝ ΑΙΣΙΤΩΙ ΟΠΩΣ ΑΝ ΔΙΑΜΕΝΕΙ ΟΔΗΜ
 ΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑΚΟΜΙΣ ΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ
 40 ΑΡΟΥΡΙΑ ΤΗΝ ΤΑΧΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
 ΛΑΚΙΣ ΜΕΜΑΡΤΥΡΗΚΕΝ ΑΥΤΩΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Π
 ΕΣ ΒΕΥΟΝΤΑΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝ
 ΣΑΓΩΝΟΟ ΕΤΗΣ ΕΠΙΣΑΙ ΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΥΠΗΚΟΥΣ Ε
 45 ΗΜΩΙ ΕΟΕΛΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΤΩΝΙ ΔΙΩΝΤΑΣ ΤΕ ΠΑΤΡΙΟ
 ΣΕΘΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΕΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗ
 ΝΕΔΩΚΕΝ ΠΑΞΙΝΑ ΟΗΝΑΙ ΟΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ
 ΩΤΟΣ ΥΠΟ ΜΝΗΜΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
 ΟΗ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑ
 ΣΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΚΤΩ
 ΗΜΑΤΑ ΤΑΣΕΥΟΥΝΑΣ ΔΕ ΔΩ
 Ο ΕΝΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΡΟ

ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝ Κ ΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΑΛΟΥΣ.

Ἡ Ἐφορία τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἀναγγέλλει μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φιλαρχαίους καὶ φιλοκάλους, ὅτι τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο καὶ πολυθρύλλητον τῶν Ἀθηνῶν θέατρον, ἐν ᾧ πάλαι ποτὲ παριστῶντο τὰ ἀθάνατα δράματα τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Εὐριπίδου, τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τῶν ἄλλων ἀριστοτεχνῶν τῆς ἑλληνικῆς δραματοουργίας, δὲν ἐξηφανίσθη παντελῶς, ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν σώζεται ἔτι ἐν μέρει ὑπὸ βαθεῖαν γῆν ἐξ αἰώνων πολλῶν κρυφθένον καὶ ἤδη ἀναθλέπει ἐκ τοῦ τάφου τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία, ἥτις ἀπὸ τῆς πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἀναβρυθμίσσεως τῆς ἐφρόντισε πρὸς τοὺς ἄλλοις νὰ ἐνεργήσῃ πολλαχοῦ τῆς πόλεως ἀνασκαφὰς πρὸς ἐκκάλυψιν καὶ καθαρισμόν τῶν ἤδη φανερῶν ἀρχαίων μνημείων ἢ ἀνεύρεσιν τῶν ἔτι ὑπὸ γῆν κρυπτομένων, ἔστρεψεν ἔκτοτε τὴν προσοχὴν τῆς καὶ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ὅπου πρὸ αὐτῆς ἤδη ἡ Β. Κυβέρνησις εἶχεν ἀποκαλύψῃ δι' ἀνασκαφῆς ἐδωλῖά τινα λελαξευμένα ἐπὶ τῆς πέτρας. Ὅθεν ἀρξάμενη ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης αὐτοῦ ἄκρας ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ χωροῦσα βαθμηδὸν πρὸς τὰ κάτω ἀνέσκαψεν ἱκανὴν ἔκτασιν καὶ ἀνεῦρε καὶ ἄλλας τινὰς σειρὰς ὁμοίων ἐδωλίων· ἀνέβαλε δ' ἐπὶ χρόνον τινὰ τὴν περαιτέραν ἀνασκαφὴν, τὸ μὲν κωλυομένη ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἀμφισβητήσεων περὶ κυριότητος τοῦ κάτω μέρους τοῦ θεάτρου, τὸ δὲ κρίνασα καὶ αὐτὴ πρὸς τὸ παρὸν ἀρμοδιωτέραν τὴν περὶ τὴν Πυργιώτισσαν καὶ τὸν ἅγιον Δημήτριον τὸν Κατηφόρην ἀνασκαφὴν, ἐξ ἧς οὐ μικρὸν ὄφελος εἰς τὴν Ἀρχαιολογίαν ἠλπίζετο καὶ πραγματικῶς προῆλθεν. Ἀλλὰ πρὸ μικροῦ ἔλθων εἰς Ἀθήνας ἐκ Βερολίνου ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων κύριος Στράκκ, ὅστις ἰδίως ἠσχολήθη περὶ τὴν ἔρευναν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ἀρχαίων θεάτρων, καὶ ἐνεργήσας εἰς τὸ μέσον τῆς Διονυσιακῆς θεάτρου ἀποπειραχθῆναι ἀνασκαφὰς, ἠτύχησε νὰ ἀνεύρῃ

εἰς μέγα βάθος σειρὰς τινὰς ἐδωλίων ἐκ λίθου πειραϊκοῦ καὶ τιμητικὰς τινὰς ἔδρας ἐκ μαρμάρου ἐνεπιγράφους. Συνεπιλαβομένης δ' ἀκολούθως καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας τοῦ ἔργου, ἀνεκαλύφθη μέχρι τοῦδε σειρὰ ἐδρῶν τιμητικῶν περὶ τὴν ὀρχήστραν, καὶ μέρος αὐτῆς τῆς ὀρχήστρας καὶ τοῦ λογείου· ἐλπίζεται δὲ ὅτι θέλουσιν ἀνακαλυφθῆναι περαιτέρας ἀνασκαφῆς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεάτρου μέρη εἰς μεγάλην τῆς Ἀρχαιολογίας ὠφέλειαν. Ἡδὲ δὲ ἀναχωρήσαντος τοῦ Κ. Στράκκ καὶ τῶν προτέρων ἐμποδίων τῆς ἀνασκαφῆς ἀρθέντων ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνασκάπτουσα τὸν τόπον ἐκεῖνον μέχρι τῆς τελείας ἀνακαλύψεως τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἀναγκαίαν τοῦ θεάτρου περιτείχισιν ἀπαιτοῦνται μέσα χρηματικά, ὅσα ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία οὔτε ἔχει, οὔτε δύναται νὰ συλλέξῃ ἐκ τῆς τακτικῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς τῶν ἐταίρων. Ὅθεν ἀποτείνεται μετὰ θάρρους διὰ τῆς παρουσίας πρὸς πάντας τοὺς φιλαρχαίους καὶ φιλοκάλους, προσκαλοῦσα αὐτοὺς εἰς ἕκτακτον καὶ γενναίαν πρὸς τὸν βιβθέντα σκοπὸν συνεισφοράν. Πέποιθε δὲ, ὅτι ἡ πρόσκλησίς τῆς αὐτῆς θέλει εὔρει πρόθυμον ἀποδοχὴν πανταχοῦ παρὰ πάντων, ὅσοι αἰσθάνονται τὸ καλὸν καὶ τιμῶσι τὴν ἀρχαιότητα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαΐου 1862.

Ἡ ἐφορία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ πρόεδρος
Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ ἀντιπρόεδρος
Γ. Μ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ταμίας
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΑΥΤΑΝΖΟΓΛΟΥΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ
Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
Σ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ γραμματεὺς.